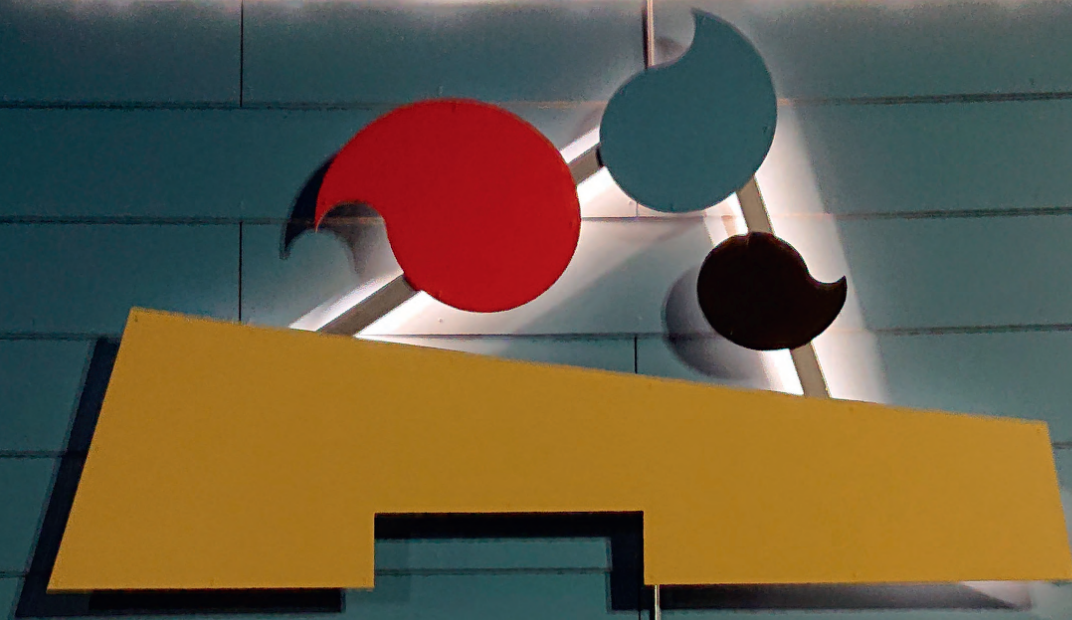

Norsk Oljemuseum
Årbok 2019

MAGASIN

NORSK OLJEMUSEUM

Nytt museumsmagasin i Dusavik:

En visjon blir virkelighet

av Finn E. Krogh

Det var en milepæl for Norsk Oljemuseum å kunne ta i bruk et nytt og moderne museumsmagasin høsten 2019. Visjonen om det komplette museet – med egne, fullverdige fasiliteter for mottak, restaurering, konservering og lagring – var dermed blitt virkelighet.

Da museumsbygningen i Stavanger sentrum stod ferdig i 1999 var det selvsagt ikke rom for å bruke store deler av dette anlegget til å lagre vesentlige volum av museets gjenstander. Dette behovet har derfor blitt ivaretatt av andre lagermuligheter – av svært vekslende kvalitet.

På jakt etter en permanent løsning

Selv om det var en enkel erkjennelse at de løsningene vi hadde etablert for lagring av gjenstander ikke var tilfredsstillende, var det likevel et stort løft å iverksette en prosess som kunne resultere i en mer permanent løsning.

I årene etter åpningen av museet fikk vi etablert tre forskjellige lokaliteter for oppbevaring av museets gjenstander. To av disse var leide lagre i henholdsvis østre bydel (Støperigata) og i Dusavik – og den tredje var fjellhallene i det opprinnelige NATO-beredskapslageret på Vestre Åmøy. Her ble det etablert en løsning av fylkeskommunen som kunne tilby magasinplass til regionmuseene i Rogaland og Norsk Oljemuseum. De to førstnevnte lagrene var overhodet ikke egnet for langtidsoppbevaring av museumsgjenstander. Lagrene på Åmøy er langt bedre egnet, og vil fortsatt bli brukt til et utvalg av oljemuseets gjenstander.

Det nye museumsmagasinet i Dusavik ble offisielt åpnet 6. november. Norsk Oljemuseum har med dette fått helt nye muligheter til mottak, restaurering, konservering og lagring av gjenstander fra oljeindustrien. Foto: Finn E. Krogh

Gjennom de første årene etter åpningen av det nye museet var det nok av utfordringer med tanke på å få etablert en god drift og utvikle selve museumsproduktet. Den mer langsiktige problemstillingen med å finne en permanent løsning for museets gjenstander ble satt delvis på vent. Men i 2006 startet vår interne prosess med å beskrive museets behov for lagring av gjenstander – og hva som ville være en foretrukket løsning.

Søknad om byggetomt

Utredningen vår om disse forholdene fulgte tre spor: Ett alternativ var å fortsette med å leie egnete lokaler og eventuelt utvide leiearealet. Et annet spor var å lete etter en eksisterende bygning som kunne bli kjøpt og deretter satt i stand til å fungere som et langsiktig magasin. Det tredje

alternativet var å bygge og eie et eget anlegg som var tilpasset museets behov.

På denne bakgrunn vedtok museets styre i september 2006 at det skulle sendes en forespørsel til Stavanger kommune om å få tildelt en tomt i grenseområdet mellom Stavanger og Randaberg. Søknaden ble sendt i desember 2006. I første omgang ble denne søknaden møtt med spørsmål fra kommunen om det var gjort tilstrekkelige søk etter egnete lokaler i området. Dette førte til ytterligere undersøkelser i markedet og avveininger mellom leieavtaler, kjøp av eksisterende bygg og nybygg. På dette grunnlaget la administrasjonen fram en ny vurdering for styret. Etter behandling i styremøte i juni 2007 ble det 24. august sendt

9. april, 2018: Tomten er avskoget og ryddet. Rigging av byggegjerdet pågår. Foto fra byggekamera

20. juni, 2018: Fundamentene til magasindelen er støpt. Fylling av bærelagsmasser til gulvet pågår. Foto fra byggekamera

nytt brev til Stavanger kommune med følgende ordlyd:

«I brev fra Stavanger kommune datert 28.03.07 blir museet oppfordret til å gjennomføre et alternativt søk etter lagerlokaler i Stavanger-regionen. På denne bakgrunn har museet gjort en grundig undersøkelse av eiendomsmarkedet for å lete etter byggetomter/lagerbygg som kan dekke vårt behov. Denne undersøkelsen har dannet grunnlaget for et notat om saken, datert 06.06.07 (vedlegg). Notatet lå også til grunn for behandlingen i museets styre 14.06.07. Styret fattet følgende vedtak:

Med henvisning til brevet fra Stavanger kommune, datert 28.03.07, og med bakgrunn i den undersøkelsen i eiendomsmarkedet som er presentert i notat av 06.06.07, gir styret sin tilslutning til administrasjonens forslag om at museet på nytt henvender seg til Stavanger kommune for å undersøke mulighetene for å benytte den omsøkte tomten i Dusavik/Finnestad næringsområde til lagerformål. For museet vil den beste løsningen være å inngå en økonomisk rimelig og langsiktig festeavtale på særlige vilkår.

Gjennom undersøkelsen i eiendomsmarkedet og den ytterligere bearbeiding denne saken nå har vært gjennom, er museets tidligere konklusjon blitt bekreftet: Den åpenbart beste og eneste framtidsrettede løsning er å erverve en tomt på gunstigst mulige vilkår og deretter bruke

dette som et godt utgangspunkt for prosessen med å finansiere et nybygg av denne karakter. Vi tror nøkkelen til å komme videre med dette viktige prosjektet er å oppnå et tomtesamarbeid med Stavanger kommune, fortrinnsvis om den omsøkte tomten Dusavik/Finnestad E7.

Vi håper Stavanger kommune kan vise forståelse for den spesielle situasjonen museet befinner seg i på dette området, og at vi i fellesskap kan finne en konstruktiv løsning.»

Etter en ny runde med saksbehandling i kommunen og kontakt med politikere, gjorde formannskapet i september 2008 vedtak om tildeling av den omsøkte tomten. Tilsagnet inneholdt en klausul om at byggeprosjektet måtte varsles igangsatt innen tre år – såkalt aktiviseringsplikt. Etter dette måtte det søkes om eventuell forlengelse av tilsagnet.

Skisseprosjektet

Tilsagnet om den kommunale tomten ble springbrettet for å igangsette en fullverdig og realistisk planlegging av et spesialtilpasset, selveid magasin. Museet knyttet til seg arkitektkontoret Helge Schjelderup for å utvikle et skisseprosjekt for den aktuelle tomten. Gjennom dette arbeidet fikk vi definert innhold og romprogram og innhentet mye kunnskap om bygging av magasiner i regi av andre museer. Det ble lagt mye arbeid i å gjøre skisseprosjektet til et gjennomarbeidet referansedokument for den

NYTT MUSEUMSMAGASIN

FOR NORSK OLJEMUSEUM SKISSEPROSJEKT, AUGUST 2009

Helge Schjelderup – sivilarkitekt MNAL as | Boye&Waage as – rådgivende ingeniører bygg
Rambøll as – rådgivende ingeniører vvs | Ekheim elconsult – rådgivende ingeniører elektro

Det opprinnelige skisseprosjektet for magasinet, datert august 2009, ble et viktig referansedokument i arbeidet med å realisere prosjektet.

påfølgende prosessen med finansiering. Det skulle vise seg å være nyttig.

Bygget ble tegnet og kostnadsberegnet til et nivå som ga et svært konkret utgangspunkt for videre arbeid med realisering. Bygget inneholdt en magasindel og en servicedel på til sammen ca. 3000 kvm. På det tidspunktet skisseprosjektet ble ferdig, i august 2009, ble kostnaden kalkulert til ca. 42 millioner kroner (eks. mva.).

Skisseprosjektet ble et svært viktig dokument for museets mulighet til å jobbe videre med finansiering av magasinet. Stavanger kommune hadde gitt oss grunnplanken – en «gratis» festetomt og mye politisk og administrativ

imøtekommenhet. Verdien av tomten ble på dette tidspunktet anslått til ca. seks millioner kroner.

Den første finansieringsplanen

På dette tidspunktet var det en klar målsetting å invitere til et spleiselag mellom oljeindustrien og staten. Den første søknaden med anmodning om investeringstilskudd fra staten v/Olje- og energidepartementet for 2011, ble sendt 23. desember 2009. Her ble det skisserte spleiselaget omtalt på følgende måte:

«Bakgrunnen for dette initiativet er at Norsk Oljemuseum gjennom mange år har hatt en prekær og uforsvarlig situasjon omkring innsamling og ivaretagelse av gjenstander fra

Isolering er ferdig utført, og det klargjøres for støping av gulvet i magasindelen. Foto: Arild Idsøe

petroleumsvirksomheten. Vi ønsker nå å skape en radikal og varig endring av disse forholdene, slik at vi i framtiden kan ivareta denne delen av det samfunnsoppdraget vi er tiltenkt – som et nasjonalt museum om petroleumssektoren.

Museet har over lang tid arbeidet grundig med å utrede denne saken. Dette har resultert i det skisseprosjektet som er vedlagt denne søknaden – basert på en tomt som er stilt til disposisjon av Stavanger kommune.

I arbeidet med finansieringen har det vært naturlig for museet først å henvende seg til Statoil – som museets desidert største bidragsyter fra oljeindustrien. Selskapet har i høst bekreftet et

bidrag på 10 millioner kroner dersom prosjektet blir realisert. Med utgangspunkt i Statoils betydelige bidrag – og i tråd med praksis ved tidligere, store økonomiske løft for museet – har vi nå henvendt oss til våre største sponsorer for å be om medvirkning i et spleiselag. Vedlagte brev til disse selskapene viser hvordan vår invitasjon er formulert og hva vi har anmodet de respektive selskapene om. Dersom disse henvendelsene fører fram, vil det være mulig å finansiere inntil 25 millioner kroner av prosjektet gjennom våre viktigste sponsorer.»

Spleiselaget som ikke førte fram

Som det framgår av søknaden, var vi på dette tidspunktet i gang med å invitere sponsorer til

å delta i et spleiselag omkring finansieringen av magasinet. Vi lyktes med å oppnå et tilsagn fra Statoil på 10 millioner kroner, og hadde et håp om at de andre store oljeselskapene ville følge opp. Målet var at oljeindustrien til sammen kunne bidra med mer enn halvparten av byggekostnaden. Med et slikt utgangspunkt ville det være vanskelig for staten og avvise prosjektet.

Det skulle imidlertid vise seg at dette ikke førte fram. I 2010 ble det arrangert to fellesmøter mellom museet og de største oljeselskapene – utenom Statoil. Men vi fikk ikke gjennomslag for vårt forslag til finansieringsløsning. Hovedbegrunnelsen som ble gitt var at selskapene ikke ønsket å øremerke økonomiske tilskudd til dette spesielle formålet, men heller støtte museet på andre måter. Industriens representanter mente

også at magasinprosjektet i hovedsak burde være et offentlig ansvar – med referanse til andre museer som har bygget sine magasiner primært gjennom offentlige tilskudd.

Seks år med søknader

Etter dette fortsatte museet gjennom budsjettårene 2012 til 2016 å søke om investeringstilskudd fra staten. I den første søknaden, for statsbudsjettet i 2011, søkte vi om 17 millioner kroner. Statoil opprettholdt sitt tilsagn om 10 millioner kroner, men med frafall av muligheten for ytterligere 25 millioner kroner fra industrien, ble det de to påfølgende årene søkt om henholdsvis 40 millioner og 42 millioner kroner – etter at kalkylen var blitt indeksregulert. Søknadene ble ikke innvilget av staten, men museet mottok aldri noe skriftlig begrunnet avslag, bare en muntlig orientering om

19. september, 2018: Montering av dekke- og fasadeelementer til magasindelen. Isolering og armering av gulv i verksted og kontor pågår. Foto fra byggekamera

3. oktober, 2018: Elementmontasje i magasindelen. Armering av gulv i verksted og servicedelen pågår. Foto fra byggekamera

at søknaden ikke ble «prioritert» i konkurranse med andre formål. Vi ble oppfordret til å søke på nytt – og på nytt!

Årene gikk – og med den usikkerheten som rådde omkring prosjektet valgte Statoil å trekke tilbake sitt tilsagn fra og med 2013, for heller å medvirke med et sponsortilskudd til etablering av Newton-rom på museet. Dermed ble søknadene om investeringsstilskudd fra og med 2013 rettet til Olje- og energidepartementet – med spørsmål om fullfinansiering. Med nye korrigeringer for byggeindeksen ble det for statsbudsjettet i 2014 søkt om 56,5 millioner kroner, i 2015 om 60,5 millioner og i 2016 om 62,6 millioner kroner.

Et felles ansvar

Gjennom de sistnevnte søknadene til Olje- og

energidepartementet hadde vi flere ganger minnet om behovet for å gjøre noe med den rådende situasjonen. Under overskriften «Et felles ansvar» ble det i søknadene påpekt:

«Norsk Oljemuseum har siden åpningen av museumsanlegget i 1999 arbeidet under svært mangelfulle vilkår på det området som vedrører håndtering av gjenstander. Dette blir sterkt understreket i innledningen til det skisseprosjektet som denne søknaden er basert på. Her skriver vi følgende (s.5):

«Norsk Oljemuseum har en prekær og uforsvarlig situasjon for mottak, konservering og oppbevaring av gjenstander fra petroleums-virksomheten. Med utgangspunkt i de fasiliteter museet i dag disponer er det ikke mulig å

16. november, 2018. Magasindelen av bygget er tett og gulv er støpt i kontor- og servicedel. Reisverk i fasader er igangsatt. Foto fra byggekamera

14. januar, 2019. Bygging av reisverk til fasade og innvendige vegger. Dekke i teknisk rom er ferdig montert. Foto fra byggekamera

drive en helhetlig museums-virksomhet som inkluderer den materielle kulturarven på en tilfredsstillende måte. Mange gjenstander står utendørs og forvitrer eller blir utsatt for hærverk. Dagens magasinkapasitet har heller ikke tilstrekkelig volum til å ta imot de gjenstandene som bør ivaretas... og så videre».

Etter mange års fokus på denne viktige delen av museets arbeid er situasjonen på ingen måte endret. Norsk Oljemuseum trenger ressurser til å gjennomføre det planlagte magasinprosjektet

– som et nødvendig krafttak for å bringe denne delen av museets virksomhet opp på et akseptabelt nivå.

Det er et felles ansvar for myndigheter og museum å adressere denne industrihistoriske og museumsfaglige oppgaven – og gjøre viktige vurderinger om framtidig ivaretagelse av petroleumsideindustriens materielle kulturarv.

Vi ber derfor om fornyet oppmerksomhet fra departementets side omkring det foreliggende

Museets folk på inspeksjon da bygget nærmet seg ferdigstilling i juni 2019. Fra venstre byggeleder Arild Idsøe (Nyland Byggeadministrasjon), samlingsforvalterne Gunleiv Hadland og Svein Terje Pisani Førland, fagsjef Björn Lindberg og driftssjef Johan Ørke. Foto: Finn E. Krogh

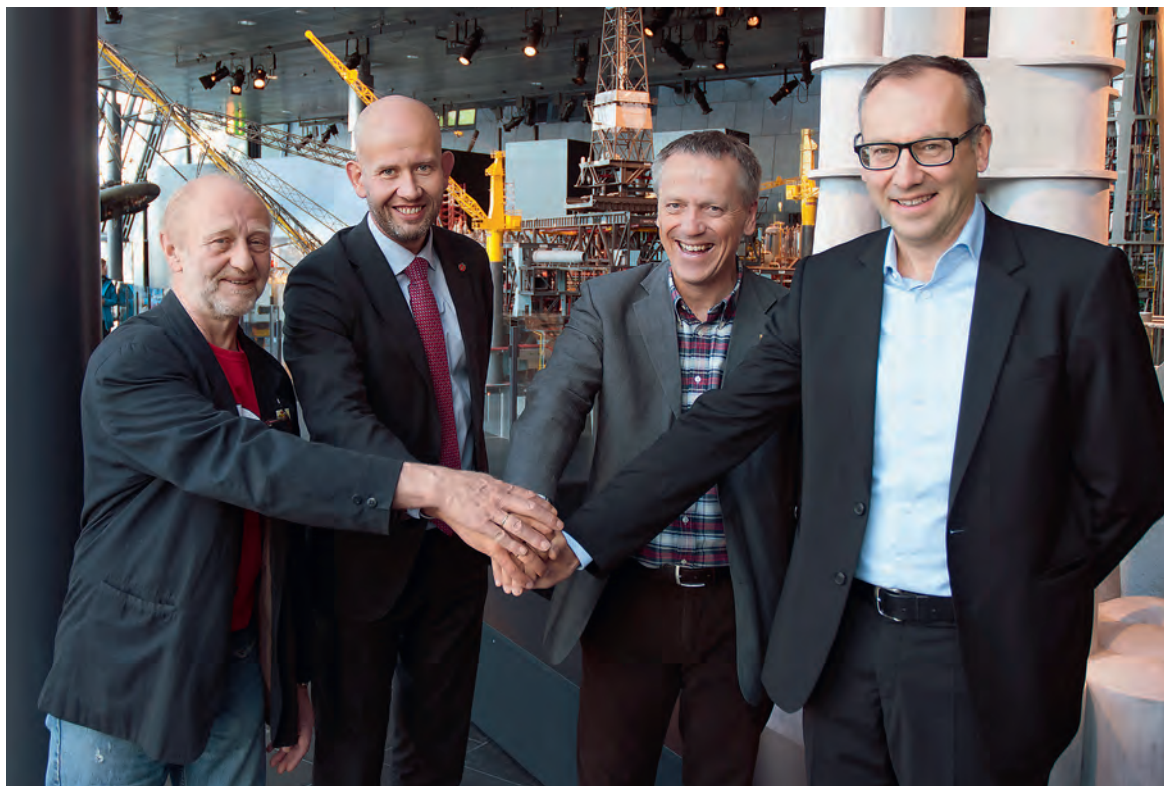
magasinprosjektet – og vi ønsker på nytt å få presentert og drøftet disse forholdene med politisk ledelse.»

Og våre argumenter ble lyttet til i departementet. Både i 2014 og i 2015 fikk vi presentere magasinprosjektet i møte med daværende olje- og energiminister Tord Lien. Med utgangspunkt i

ministerens egen faglige bakgrunn som historiker, uttrykte han i disse møtene stor forståelse for museets behov. Ekspedisjonssjef Bjørn Ståle Haavik og avdelingsdirektør Sigmund Johansen, som begge har fulgt utviklingen av oljemuseet siden byggeprosessen i 1997–1999, var også svært delaktig å legge til rette for en konstruktiv dialog med politisk ledelse i departementet.

Fasadekledning av kontordelen med sementbaserte plater. Foto: Arild Idsøe

I september 2015 kom olje- og energiminister Tord Lien på besøk til oljemuseet med den hyggelige «budsjettlekkasjen» om at departementet ville fullfinansiere magasinprosjektet over statsbudsjettene i 2016 og 2017. Fra venstre samlingsforvalter Svein Terje Pisani Førland, olje- og energiminister Tord Lien, direktør Finn E. Krogh og avdelingsdirektør i Olje- og energidepartementet Sigmund Johansen. Foto: Jan A. Tjemsland

Oljeprisfallet i 2014

Det skal ikke stikkes under en stol at vi i løpet av disse årene hadde vurdert å gi opp hele prosjektet. Seks år på rad med søknader, manglende sponsorbidrag og stigende kostnader

gjorde at oddsene sank. I tillegg fikk vi beskjed fra Stavanger kommune om at med mindre vi kunne dokumentere at det var realisme i planene ville det bli vanskelig å la museet beholde den tildelte tomten i Dusavik.

Etter at museet fikk tomten i 2008 var aktiveringsplikten fornyet to ganger med nye tre-årsperioder, fra 2008 til 2011 og fra 2011 til 2014. Vi var derfor på overtid og sto i fare for å miste tomten i Dusavik. Museets søknad om fornyelse av tomtetilsagnet for årene 2014 til 2017 ble ikke imøtekommet. Det ble kommunisert fra Stavanger kommune at det nå var nødvendig med en snarlig avklaring. På dette grunnlag ba museet om et møte med Olje- og energidepartementet, og i mai 2015 fikk vi på nytt presentere magasinprosjektet for olje- og energiminister Tord Lien.

Så skjedde det som skulle komme til å påvirke hele prosessen: Oljeprisen falt kraftig i 2014 og hele landet, men spesielt Stavanger-regionen, fikk erfaring nedgangstider og masseoppsigelser. Alle virksomheter ble rammet – og i løpet av 2015 satt regjeringen i gang tiltak for å motvirke den negative konjunktoren. I tillegg nærmet det seg kommunevalget, og tid for politiske utspill og markeringer.

Ministeren på besøk

Det var i denne ytterst uavklarte situasjonen i 2015 – at museet mottok den forløsende telefonbeskjeden fra departementet: Olje- og energiminister Tord Lien ønsket å besøke Norsk Oljemuseum for å overbringe en hyggelig «budsjettlekasje» angående museets søknad om investeringsstilskudd til magasinprosjektet. Kunne det være sant? Var dette det endelige gjennombruddet?

Ministeren kom til Stavanger med budskapet om regjeringens vedtak om fullfinansiering av det nye magasinet over statsbudsjettet, fordelt med 30 millioner kroner i 2016 og resterende 32,6 millioner kroner i 2017. Begrunnelsen var todelt: For det første var prosjektet godt beskrevet og behovet veldokumentert. Og for det andre kunne det raskt iverksettes som et motkonjunkturtiltak til den økonomiske situasjonen som var skapt av fallet i oljeprisen.

Frustrasjon over mange års venting og tvil ble plutselig snudd til jubel over å få muligheten til å realisere visjonen om vårt eget museumsmagasin.

Nytegnet prosjekt i løpet av 2016

Allerede høsten 2015 ble de første avklaringene gjort med tanke på igangsettingstillatelser, tomtegrenser og prosjekteringsteam. Det viste seg raskt at det opprinnelige skisseprosjektet fra arkitekt Schjelderup må omgjøres på grunn av hensynet til den nærliggende veitraséen for E39. Dette førte til nye tomtegrenser som fikk stor innvirkning på hvordan bygget kunne plasseres på tomten. Hele bygget måtte tegnes på nytt, men behovsanalysen og romprogrammet fra skisseprosjektet viste seg å utgjøre et solid grunnlag.

Nyland Byggeadministrasjon ble valgt som samarbeidspartner og sammen med dem ble det etablert et prosjekteringsteam med Arkipartner som utførende arkitekt og Cowi som

hovedkonsulent for bygnings- og ingeniørfag. Arbeidet med nyttegning og prosjektering kom i gang på nyåret i 2016, og det skulle vise seg å ta et drøyt år før prosjektet ble klart til å legges ut på anbud.

Fra museets side var mange av oss involvert underveis i arbeidet med planlegging, finansiering og prosjektering av det nye anlegget. Men 2016 var et særdeles travelt år med å få på plass det reviderte prosjektet. I denne fasen var særlig museets samlingsforvalter, Svein Terje Pisani Førland, en spydspiss inn i arbeidet med alle de avklaringene som ble gjort sammen med arkitekt Gro Lavold og prosjekteringsteamet.

Snuoperasjon underveis

Med utgangspunkt i skisseprosjektet fra 2009 ble magasinprosjektet i realiteten tegnet fullstendig på nytt. Dette ga nye muligheter, men bød samtidig på fallgruver. Som byggherre var museets bestilling: Vi ønsker mest mulig bygg, kvalitet og volum for de disponible økonomiske ressursene. Men på den annen side måtte vi passe på at det reviderte prosjektet ble ledsaget av reviderte kalkyler – basert på erfaringstall fra byggebransjen.

Vi gikk dermed inn i en fase der vi skulle finne det optimale punktet mellom «mest for pengene» – men samtidig trygt innenfor disponibelt budsjett på 62,6 millioner kroner. Som ansvarlig byggherre kunne ikke museet

risikere en overskridelse i prosjektet. Vi ønsket derfor å ha en marginpost for uforutsette kostnader på ca. 10 prosent av entreprisekostnad, tilsvarende 4,5–5 mil. kroner. Samtidig må det bemerkes at oljeprisfallet i 2014 hadde bedret markedssituasjonen for museet som byggherre. Det var en klar forståelse i prosjektet for at vi ville få «mer for pengene» i 2017 enn vi ville fått dersom prosjektet var sendt ut på anbud før 2014.

Sammen med Nyland Byggeadministrasjon og prosjekteringsgruppen ble forholdet mellom volum og kostnader løpende vurdert – og etter halvgått løp måtte vi erkjenne at det planlagte bygget var i ferd med å ta oss litt utover disponible midler. Vi måtte bringe prosjektøkonomien inn i trygg sone. På denne bakgrunn ble det besluttet å gjøre en reduksjon i bygningsmassen fra nesten 4000 til ca. 3500 kvadratmeter.

Anbud og spadestik

Gjennom arbeidet i prosjekteringsgruppen ble det avklart at byggeprosjektet skulle lyses ut som delte entrepriser. Dette er en modell som krever litt mer styring fra byggherre, men i samråd med Nyland Byggeadministrasjon ble dette valgt som den beste løsningen.

Anbudskonkurransen for magasinprosjektet ble lagt ut på Doffin (den nasjonale kunngjøringsdatabasen for offentlige anskaffelser) 3. oktober 2017, med frist for innleveringen 17. november. Etter anbudsåpningen kunne

Det førstespadesticket på tomten ble foretatt 23. mars 2018 av ordfører Christine Sagen Helgø (t.v.) og statssekretær i Olje- og energidepartementet, Ingvil Smines Tybring-Gjedde. Foto: Finn E. Krogh

vi konstatere at våre antakelser om byggemarkedet holdt stikk. Da alle de ti entreprisekontraktene var forhandlet ferdig satt vi fortsatt igjen med den ønskede marginen for uforutsette kostnader på cirka ti prosent.

Første spadestikk på tomten ble foretatt 23. mars 2018. Statssekretær i Olje- og energidepartementet, Ingvil Smines Tybring-Gjedde, og Stavangers ordfører, Christine Sagen Helgø opererte henholdsvis gravemaskin og spade.

Samlingspunkt for flere museer

Samtidig som arbeidet med å planlegge og prosjektere oljemuseets nye magasin i Dusavik pågikk det også planprosesser i andre museer i Rogaland. Ikke minst hadde Jærmuseet en parallell prosess med å prosjektere og starte byggingen av sitt eget museumsmagasin på Kvia i Hå kommune. I tillegg har Rogaland fylkeskommune de siste årene vært en pådriver for å etablere et samarbeid mellom museene innenfor området konservering og samlingsforvaltning. Dette har resultert i etableringen av konserveringsteamet som en ambulerende felles tjeneste og ressurs for flere museer i Rogaland.

På denne bakgrunn ble det i løpet av 2016 og 2017 drøftet om oljemuseets nye magasin

kunne tilpasses gjennom prosjekteringsarbeidet – slik at det kunne etableres kontor-, verksteds- og konserveringsfasiliteter som også kunne disponeres av fellestjenestene. Det viste seg at dette var fullt mulig å gjennomføre uten store tilleggskostnader. På denne bakgrunn ble det i juni 2016 inngått en intensjonsavtale mellom Rogaland fylkeskommune og Norsk Oljemuseum om å gjennomføre en slik tilpasning. På denne måten ble det nye magasinet tilrettelagt som et samlingspunkt for disse tjenestene i framtiden.

Et innholdsrikt anlegg

Etter drøyt halvannet års byggetid, inkludert noen mindre forsinkelser underveis, ble bygget ferdigstilt sommeren 2019. Det meste hadde gått etter planen – ikke minst takket være grundighet i prosjekteringsarbeidet og en dyktig prosjekt- og byggeledelse fra Nyland Byggeadministrasjon. Det ferdige magasinbygget ble formelt overtatt av Norsk Oljemuseum 10. september, og vi kunne endelig starte arbeidet med å flytte gjenstander til sitt permanente oppbevaringssted.

Uten å gå for mye i detaljer kan innholdet i det nye anlegget beskrives på følgende måte: Hele bygningsmassen har et bruttoareal på ca. 3500 kvm. – ca. 3000 kvm. i nettoareal. Magasindelen i to etasjer utgjør til sammen 2000 kvm. I 1. etasje av magasinet er det installert pallereoler med 675 palleplasser. I magasinets 2. etasje er det totalt 1750 hyllemeter lagringsplass i mobile kompaktreoler. Arkivrommet i 2. etasje har

en kapasitet på 920 hyllemeter. Når reolene er trukket fra arealet i magasindelen er fortsatt ca. 70 prosent av gulvet disponibelt areal. Dette vil bli utnyttet til lagring av større gjenstander.

Servicedelen av bygget er på ca. 1000 kvm og inneholder mottak og vaskerom for gjenstander, fullt utstyrt verksted og dedikerte rom for sandblåsing, maling, sveising, registrering, konservering og fotografering. I tillegg finnes det rom for pakke- og konserveringsutstyr, rom for mellomlagring og lagring av utstillingsmateriell, diverse rekvisita og trykksaker tilhørende oljemuseet. Servicedelen har også gode kontorfasiliteter som gir fire kontorarbeidsplasser med tilhørende vestibyle, spise- og møterom, garderober og toaletter.

Fra visjon til virkelighet

Nå dette skrives i april 2020 kan vi se tilbake på en eventyrlig prosess der grundighet i planlegging, stahet, utholdenhet, litt flaks og imøtekommenhet fra offentlige myndigheter har vært sentrale ingredienser på veien fram mot målet.

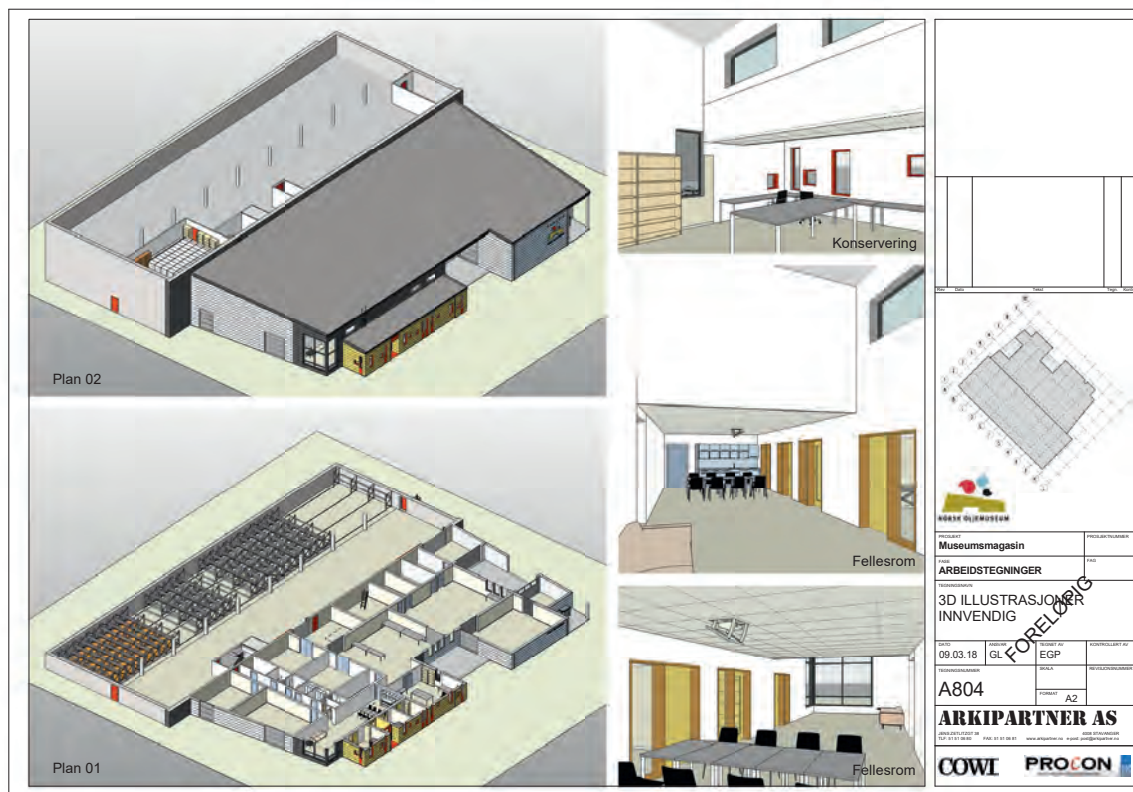
Det er også tilfredsstillende å konstatere at anlegget er blitt ferdigstilt innenfor den budsjetterte rammen på 62,6 millioner kroner. Byggeregnskapet vi bli avsluttet i løpet av høsten 2020 når den økonomiske reserven er disponert til å dekke planlagte innkjøp av utstyr og inventar som har vært satt på vent til avklaring av endelige

Foto: Stig Håvard Dirdal

byggekostnad. Samtidig pågår flyttingen av gjenstander fra lagrene Støperigata og Dusavik. Dette er en langsom prosess, men vi håper å komme i mål innen utgangen av juni 2020.

Museet har med dette fått helt nye rammebetingelser for å ta vare på den industrielle kulturarven fra oljeepoken i landets historie. Det kjennes godt å kunne ta i bruk et magasin

med topp moderne fasiliteter for denne delen av museumsoppdraget. Og vi som har fått lov til å gjennomføre dette – som første generasjons museumsforvaltere for oljehistorien – kan overlate et anlegg som skal fylles av våre etterkommere.

Det har også vært inspirerende å samarbeide med Rogaland fylkeskommune og andre museer i regionen, og bidra til et felles løft innen samlingsforvaltning. Nå i innflyttingsfasen er magasinet bemannet med tre kolleger

fra oljemuseet og tre personer fra det fylkeskommunale konserveringstemaet.

For en gangs skyld føles det litt svulstige uttrykket «fra visjon til virkelighet» å være dekkende for det

som har skjedd i løpet av de årene som har gått siden vi søkte Stavanger kommune om en egnet tomt – og fram til det resultatet vi ser i dag.

Takk til alle som har bidratt til å gjøre dette mulig!